

Philosophiae modernae comparatae cum Philosophia S. Thomae, — d) Quaestiones speciales physiologicae et biologicae comparatae ad Psychologiam Scholasticorum, — e) Biologia experimentalis demonstrata, — f) Quaestiones speciales Sociologiae et Philosophiae moralis, — g) Quaestiones speciales apologeticae nostri temporis.

III. Sectio Theologiae positivae.

a) Theologia SS. Patrum, — b) S. Thomas ex coaevis suis commentario illustratus, — c) Theologia mystica, — d) Theologia symbolica.

IV. Sectio Sacrae Scripturae.

a) Linguae Orientales biblicae (saltem duae), — b) Etnographia et Archaeologia Biblica, — c) Quaestiones speciales Veteris Testamenti, — d) Quaestiones speciales Novi Testamenti.

V. Sectio Iuris Canonici,

(Kao na juridičnom fakultetu.)

Ove je godine popunjena II. i IV. sekcija.

Premda slušaoci ovog suplemenarnog kursa nijesu dužni na nikakav ispit, ipak jednom upisani, moraju redovito pohagjati predavanja, o čem će i svjedodžbu primiti.

O. M. Knego.

Konverzije anglikanskih teologa. U zadnje vrijeme dogodilo se u Engleskoj više konverzija, koje su pobudile veliku senzaciju. Tako je stupio u katol. Crkvu potomak glasovitog školskog reformatora Knoxa, John Knox u Erdingtonu. U istom je mjestu konvertirao 29. rujna 1910. H. R. Prince, prije kurat u Brightonu. A u Bognoru O. P. Henly, koji je takogjer prije bio anglikanski svećenik u Brightonu. U crkvi oratorijanaca bio je primljen u katol. Crkvu koncem listopada prošle godine anglikanski senior iz Cardiffa. Isto su se tako povratili u krilo katol. Crkve svećenici anglikanski Artur Cocks i H. F. Hinde, čija je konverzija svratila na sebe pozornost zbog kontroverze, koju su imali sa svojim biskupom o štovanju presv. olt. sakramenta. Ovo im je bilo od biskupa zabranjeno, stoga su istupili iz anglik. crkve. U jednom otvorenom pismu opravdavaju svoj

postupak. List svršava ovim riječima: „Velike smo žrtve doprinijeli u pogledu na ovu dogmu (naime na dogmu o transsubstancijaciji) i za naše osvjedočenje o potrebi auktoriteta u vjeri i nauci. Takav auktoritet nalazimo jedino u katol. Crkvi, u koju stoga pristupljujemo.“ Kako se vidi sve veći postaje broj nasljednika velikih anglikanskih konvertita Wismana, Newmana i Manninga. (Isp. Bonifatius-Korrespondenz 1910. br. 25. str. 366 do 367.) *E. L.*

Acta academiae Velehradensis. Velehradská akademija početi će s ovom godinom izdavati: „Acta academiae velehradensis“, koja će sve ono sadržavati, što su dosada donšale „Slavorum litterae theologicae“ t. j. rasprave, koje će nas upoznavati s rusko-grčkom teologijom, pisane u ireničkom duhu, vijesti akademije velehradské, pregled novih teoloških djela, poimence slavenskih. Osobito će akademija nastojati, da nas upozna s ruskom teološkom literaturom, važnost koje biva svakim danom veća. Saradnici toga časopisa biti će megju ostalim M. Jugie, dr. Leonini, I. Vajs, M. Haluščynskij, O. Židek, dr. Dočkal, dr. Šimrak.

Ako bude moguće, izdavati će velehradská akademija uz „Acta“ još i posebnu bibliografsku reviju, koja će biti u svezi s „Časopis katoličkého duhovenstva“ ili će sama za sebe izlaziti, a zvat će se „Slavorum litterae theologicae“.

„Acta“ izlaziti će četiri puta na godinu, a cijena za cijelu godinu iznaša 6 kruna. „Acta“ se mogu naručiti kod V. Kotrbe, Prag II. 200.

E. L.

Katedra za filozofiju. Već prije četiri godine osnovana je na bogosloviji u Karlovcima katedra za filozofiju. Svakako stvar pohvale vrijedna. A kod nas? Počelo se nešto raditi, ali do učinka još nije došlo. Na katedri za filozofiju na karlovačkoj bogosloviji predaju se ove discipline: uvod u filozofiju, logika, psihologija i historija filozofije. Dakako, da se potpuna filozofija još ne predaje — ali to je vrlo lijepi početak. Kao udžbenik za povijest filozofije se rabi udžbenik istorije novije filozofije od Harald Hoffdinga, profesora u Kopenhagenu, što ga je preveo Vladan Maksimović, profesor na karlovačkoj

bogosloviji (Karlovci, Izdanje srpske manastirske štamparije, 1910. str. 311. cijena 5 kruna).

E. L.

Biblioteka crkvenih otaca. Knjižara J. Köselu u Kemptenu odlučila je početi početkom ove godine izdavati izbor najboljih patrističkih djela u njemačkom prijevodu. Prvo izdanje (1830—1853) Köselove zbirke crkvenih Otaca imalo je 39 svezaka i ostalo je nedovršeno. Drugo izdanje (1872—

1887) imalo je 80 svezaka, ali je već velikom većinom rasprodano. Ovo treće izdanje iznašati će 60 svezaka, te će izaći u sasvim novom prijevodu tekstova od najboljih poznavaca originala sa znanstvenom obradom (uvod, tumačenje i t. d.) na temelju najnovijih istraživanja. Izdavati će tu zbirku stručnjaci na tom polju: O. Bardenhewer, K. Weymann i K. Schermann.

E. L.

Recenzije.

C. Krieg: Enzyklopädie der theologischen Wissenschaften nebst Methodenlehre. Freiburg u. Wien, Herder, 1910. 2 izdanja, str. XIV + 331, cijena nevez. K 6, vez. K 744.

Nakon deset godina izašla je ova vrsna knjiga u drugom izdanju. Ovo je izdanje, kako sam autor u uvodu (str. VII.) kaže, bitno i zaista popravljeno. To se i opaža s materijalne i formalne strane.

U uvodu (str. 1—34.) pruža nam pisac nužne predpojmove za teološku enciklopediju i odreguje pojam teološke enciklopedije iz njene biti, zadaće i povjesti. Osobito valja istaknuti, da Krieg razvija povjest enciklopedije uopće od njenog grčkog početka pak sve do 18. vijek, jer tek tako ćemo, kako sam pisac kaže, sasvim shvatiti ideju teološke enciklopedije. Krieg definira teološku enciklopediju „kao pregledno prikazivanje i sistematičko grupiranje teoloških spoznanja ili sveukupne teologije u svrhu orijentacije.“

Prvi ili općeniti dio (str. 35—132) raspada se u tri odsjeka. Prvi odsjek govori o objektu teologije, njegovom raz-

ličnom značenju i razlikovanju. To autor raspravlja zanimiva pitanja kao n. pr. porijeklo i povjest imena: teologije. Drugi odsjek sadržaje „nauku u religiji.“ Tom zgodom Krieg obraguje pitanja kao vjera i znanost, teologija u organizmu znanosti, o slobodi teoloških znanosti i njenim granicama. U tom odsjeku u kratko opisuje povjest teologije. U trećem se odsjeku bavi s hodegetikom i metodologijom. Tu pisac razvija ideal teološke naobrazbe, vjersko-ćudoredni ideal i društvenu naobrazbu teologa. Osobito valja istaknuti poglavlje, gdje govori o metodi akademskog studija, daljnjoj znanstvenoj naobrazbi i o lektiri. To poglavlje može svakom mladomu teologu služiti za orijentaciju u njegovim naucima.

Drugi ili posebni dio (str. 133—323) takogjer se raspada u tri velika odsjeka, u kojima pisac obraguje pojedine teološke struke, a dijeli ih u historijsku, sistematičku i praktičnu teologiju. Predaleko bi zašli, ako bi htjeli pokazati, kako Krieg pojedinu disciplinu razvija i prikazuje, stoga ćemo samo općenito reći, da kod svake pojedine teo-